



บทที่ 1

บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ประชากรของประเทศได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการในการใช้ปัจจัยต่าง ๆ ในการดำรงชีพเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังนั้น การที่พึ่งพาอาศัยธรรมชาติในการเพิ่มผลผลิตอย่างในสมัยอดีต โดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมจึงไม่ทันต่อความต้องการของประชาชนจึงได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการพัฒนา เช่น นำเครื่องจักรมาใช้แทนแรงงานสัตว์ในภาคเกษตรกรรม ตลอดจนนำสารเคมีสังเคราะห์มาช่วยในการเพิ่มผลผลิตในการเกษตรมากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก็ได้ขยายตัวมากขึ้นในเขตเมือง เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ทันต่อความต้องการของประชากรอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแหล่งรองรับแรงงานซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี ในระยะ 10 ปีข้างหน้า ซึ่งเป็นผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตจากชนบทเป็นเมืองมากขึ้น ทำให้เขตเทศบาลและสุขาภิบาลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 6 ขยายตัวมากขึ้น และจะมีประชากรประมาณ 14-15 ล้านคนอาศัยอยู่ในเขตเมือง ประกอบกับมีการอพยพของกลุ่มประชากรในวัยแรงงานเข้าสู่เขตเมืองมากขึ้น จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้มีการพัฒนาประเทศในบางส่วนทั้งในด้านการเกษตรกรรมอุตสาหกรรม หรือการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรเป็นไปอย่างไม่รอบคอบ ไม่ระมัดระวังหรือไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ประกอบกับความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของประชาชนเอง หรือการบริการของรัฐเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาโดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ซึ่งจะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นและขยายตัวอย่างกว้างขวาง เนื่องจากการพัฒนาประเทศในช่วงเวลาต่อไปมีแนวโน้มที่จะกระจายไปอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ จะเห็นได้จากการจัดตั้ง โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมพื้นบ้านในชนบท ดังนั้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่จะเกิดขึ้นจึงมิได้จำกัดแวดวงอยู่ในอาณาบริเวณเมือง หรือย่านอุตสาหกรรมแต่เพียงลำพังอีกต่อไปจะครอบคลุมไปทั่ว

ประเทศทั้งในเขตเมืองและชนบท <sup>1</sup>

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ปัญหามลพิษที่สำคัญเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข มีอาทิเช่น <sup>2</sup>

(1) ปัญหามลพิษทางน้ำ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากขาดระบบกำจัดน้ำทิ้งจากชุมชนโรงงานอุตสาหกรรม และพื้นที่การเกษตร ก่อนที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

(2) ปัญหาสารพิษ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้แร่ธาตุและสารเคมีในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และอื่น ๆ อย่างไม่ถูกวิธี หรือโดยไม่ระมัดระวังอันตรายที่จะเกิดขึ้น

(3) ปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง ซึ่งเกิดขึ้นจากการจราจรทั้งทางบกและทางน้ำ รวมทั้งจากโรงงานอุตสาหกรรม

(4) ปัญหามลพิษและสิ่งปฏิกูล ซึ่งสำแดงตัวออกมาในรูปของการไม่สามารถรวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจากแหล่งกำเนิดในชุมชนไปกำจัดได้หมด ตลอดจนปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้อง

ปัญหาเรื่องมลพิษทางเสียง จัดว่าเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญปัญหาหนึ่ง ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ถ้ามิได้มีการป้องกัน ควบคุมและแก้ไข ปัญหามลพิษทางเสียงเกิดขึ้นมาจากการนำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาทางด้านการคมนาคมขนส่งและการอุตสาหกรรมโดยการนำเอาเครื่องจักร เครื่องยนต์ และเครื่องมือกลต่าง ๆ มาใช้สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวนในชุมชนทั่วไป คือ เสียงจากการจราจรทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เสียงจากการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน โดยใช้เครื่องมือกลต่าง ๆ เสียงจากเครื่องจักรกลในสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น เสียงต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะก่อให้เกิดความรำคาญและรบกวนสมาธิในการทำงานแล้ว ยังก่อให้เกิดอันตรายได้หลายประการ ทั้งต่อระบบการได้ยิน ต่อจิตใจและสุขภาพ โดยทั่วไป อันตรายที่เกิดขึ้นนั้นจะรุนแรงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความดัง ลักษณะความถี่ระยะเวลาที่ได้รับฟัง และความไวของหูต่อเสียงซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล <sup>3</sup>

<sup>1</sup> นิตยา มหาผล และ สมศักดิ์ ชัยพิพัฒน์ , "การอนามัยสิ่งแวดล้อมในชุมชนและเมือง," วารสารประชากรศาสตร์ 2 (มีนาคม 2530) : 1 .

<sup>2</sup> ศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์ , "แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของประเทศไทย," วารสารประชากรศาสตร์ 2 (มีนาคม 2530) : 4 .

<sup>3</sup> นพภาพร บุรพุกศลศรี , "มลพิษทางเสียง," รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมประเทศไทย 2532 (ม.ป.ท. : ม.ป.ป. ) : 102 .

เสียงดังจากโรงงานที่ต้องใช้เครื่องจักรกลในการทำงานหรือในระบบการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาจทำให้เกิดเสียงดังก็เป็นมลพิษทางเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไปรบกวนอนามัยสิ่งแวดล้อมของประชาชนผู้พักอาศัย หรือปลูกบ้านเรือนอาศัยอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกับโรงงานหรือสถานประกอบการต่าง ๆ ที่จะต้องใช้เสียงในขั้นตอนของการทำงาน ซึ่งย่อมก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนการพักผ่อนของประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับโรงงานนั้น ทำให้ร่างกายอ่อนเพลียเนื่องจากพักผ่อนไม่เต็มที่ สุขภาพร่างกายอ่อนแอ แต่ถ้าเสียงดังไม่มากจะทำให้เกิดผลเสียทางด้านอารมณ์ เช่น ทำให้หงุดหงิด เสียสมาธิ และอาจมีอันตรายต่อสุขภาพจิต และก่อให้เกิดอาการทางประสาทและทางจิตใจ ประสาทเครียด และอาจรุนแรงถึงขั้นเส้นประสาทพิการได้ ดังตัวอย่างคำพิพากษาฎีกาที่ 1081/2467 ข้อเท็จจริงตามคำพิพากษานี้ได้ความว่า จำเลยตั้งโรงเลื่อยมือข้างบ้านโจทก์ ซึ่งปลูกอยู่ก่อนสร้างโรงเลื่อย และจำเลยเปลี่ยนเป็นโรงเลื่อยจักร ตั้งแต่เปลี่ยนแล้วกระทำเสียงดังและความกระเทือนให้แก่โจทก์ จนถึงขั้นเรื้อนกระเทือนและน้ำในถ้วยแก้วกระเทือน ต้นไม้ในกระถางใบสั้นและถึงกับให้โจทก์เป็นโรคเส้นประสาทพิการตั้งนี้ ศาลฎีกาตัดสินทับสัต์ยศาลล่างห้ามมิให้จำเลยทำเสียงดังอันเป็นนิวแซนซ์แก่โจทก์ และให้เสียค่าใช้จ่ายแก่โจทก์ 420 บาท

สำหรับอันตรายของเสียงต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ นอกเหนือจากที่กล่าวมาในด้านรายละเอียดจะขอก้าวโดยละเอียดในบทต่อไป การก่อให้เกิดเหตุรำคาญในด้านเสียงดังของโรงงานอุตสาหกรรมต่อชุมชนนั้นตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 มาตรา 19(10) ไม่ได้บัญญัติให้ชัดเจนลงไปว่าเสียงดังแค่ไหนถึงจะเรียกว่า เป็นเหตุรำคาญอันเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ทำให้เป็นปัญหาแก่ผู้ไปตรวจวัดระดับเสียงว่าแค่ไหนจึงเรียกว่าเสียงดังถึงขนาดก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เป็นผลให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่กล้าใช้อำนาจตามมาตรา 19 นี้ กล่าวคือให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการกำจัด ห้ามหรือระงับเหตุรำคาญในเรื่องเสียง ตามมาตรา 19 (10) ที่ให้อำนาจไว้ โดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือไปยังบุคคลผู้กระทำการให้เกิดเหตุรำคาญเกิดขึ้น ให้ระงับเหตุรำคาญเสียภายในเวลาอันควรที่ระบุไว้ในคำสั่ง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้จัดการตามจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีกด้วย ตามมาตรา 20 แต่สภาพบังคับในทางอาญานั้นน้อยเกินไป คือ ถ้าใครผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะมีโทษปรับไม่เกิน 50 บาทเท่านั้น (มาตรา 74) ซึ่งนับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ผู้วิจยจึงเห็นควารให้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 ซึ่งประกาศใช้บังคับมาเกือบ 50 ปีแล้ว ในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น เพิ่มบทลงโทษหรือสภาพบังคับให้สูงขึ้น โดยให้มีอัตราโทษปรับสูงขึ้น และให้เพิ่มโทษจำคุกลงไปด้วยส่วนอัตราโทษจำคุกนั้นจะกำหนดไว้ขึ้นสูงไว้เพียงใด ก็แล้วแต่คณะกรรมการพิจารณาข่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเห็นเหมาะสม สำหรับโทษปรับก็ให้คงไว้แต่เพิ่มจำนวนเงินค่าปรับให้สูงขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจ

และสังคมในปัจจุบัน

ส่วนองค์กรที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหามลภาวะทางเสียงจาก โรงงานที่มีผลกระทบต่อชุมชนมีหลายองค์กรที่เกี่ยวข้องได้แก่ กองสิ่งแวดล้อม กรมโรงงาน กองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น เช่น กรุงเทพมหานคร ฯลฯ มีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการควบคุมเรื่องมลภาวะทางเสียงจากโรงงานอุตสาหกรรม บางครั้งก็เป็นการซ้ำซ้อนกัน ขาดการประสานงานที่ดี ทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพที่ดี

ตารางที่ 1 สถิติเหตุร้องเรียนจากเหตุรำคาญที่กองอนามัยสิ่งแวดล้อม จำนวนร้อยละของปัญหา แบ่งตามประเภทปัญหาปี 2530 - 2532

| ประเภทปัญหา   | 2530  | 2531  | 2532<br>(1 ต.ค. 2531-)<br>30 มิ.ย. 2532 ) | หมายเหตุ  |
|---|-------|-------|---|---|
| 1. อากาศเสีย(ฝุ่นละออง<br>เขม่า คาร์บอน ไนโตรเจน<br>กลิ่นเหม็น)                       | 50.1% | 55.7% | 64%                                       | ปี พ.ศ. 2532<br>อากาศเสียแบ่งเป็น<br>กลิ่นเหม็น 34.5 %<br>ฝุ่นละออง 14.4 %<br>เขม่า, คาร์บอน 10.8 %<br>ไนโตรเจน 4.3 % |
| 2. เสียงดัง   | 18.9% | 16.3% | 15.8%                                     |   |
| 3. น้ำเสีย  | 12.6% | 7.0%  | 13.7%                                     |   |
| 4. สารเคมี  | 6.3%  | 14.0% | 2.8%                                      |   |
| 5. อื่น ๆ เช่น แสง,<br>ความสกปรก, กีดขวางทาง<br>จราจรบังทิศทางแสงแดด<br>และลม เป็นต้น | 12.6% | 6.9%  | 3.5%                                      |   |

ที่มา : กองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

จากสถิติการร้องเรียนเหตุรำคาญที่กองอนามัยสิ่งแวดล้อม (ดูตารางที่ 1) จะเห็นได้ว่า เสียงดังเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากเป็นอันดับที่สองรองมาจากอากาศเสีย ซึ่งรวมทั้งฝุ่นละออง เขม่า คาร์บอน ไอระเหย กลิ่นเหม็น แสดงให้เห็นว่าปัญหามลพิษทางเสียงในเรื่องเสียงดังอันจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งซึ่งผลกระทบต่อประชาชนทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เป็นปัญหาที่น่าสนใจแก่ผู้วิจัยว่ากฎหมายไทยในปัจจุบันมีกฎหมายฉบับใดบ้างที่ให้ความคุ้มครองป้องกัน และควบคุมเกี่ยวกับมลพิษทางเสียงจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีผลกระทบต่อประชาชนซึ่งเพียงพอหรือยังที่ให้ความคุ้มครองทางด้านกฎหมายแก่ประชาชน ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ประเทศไทยจะมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมเสียง โดยตรงเหมือนอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่นและสิงคโปร์ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายไทยในปัจจุบันเป็นประการใดบ้าง ซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์วิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้โรงงาน

1.2.2 เพื่อศึกษาถึงขอบเขตของเหตุเดือดร้อนรำคาญด้านเสียงดังตามหลักกฎหมายไทยในปัจจุบันว่า การกระทำเสียงดังแค่ไหน เพียงใด อันจะถือว่าเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงองค์กรผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน โดยเน้นถึงความตระหนักและคุณค่าที่มีต่อสังคม

1.2.4 เพื่อศึกษาถึงแนวทาง ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ให้เหมาะสมและทันต่อปัญหามลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน ที่อาศัยอยู่ใกล้โรงงาน ที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้

## 1.3 สมมุติฐานแนวความคิดและทฤษฎีของการวิจัย

1.3.1 มาตรฐานทางด้านการควบคุมมลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อชุมชนในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะคุ้มครองความสงบสุข

1.3.2 การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันปัญหามลภาวะทางเสียงอันเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันแก้ไขปัญหานี้ได้

1.3.3 ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้บริเวณโรงงานที่ก่อให้เกิดมลภาวะทางเสียงยังขาดหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิในสิ่งแวดล้อม (environmental right)

วิธีการที่จะพิสูจน์สมมติฐาน ข้อ 1

- (1) ดันคว่ำกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- (2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมาย ตามประเด็นต่อไปนี้
  - ก) คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบมลภาวะทางเสียง
  - ข) วิธีการตรวจวัดที่ถูกต้อง ตามหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์ และ

วิศวกรรมศาสตร์

- ค) กฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของเสียงดังที่ควรประกาศใช้ควบคุม
- ง) วิธีการบริหารงานให้เป็นไปตามกฎหมาย
  - (ก) ขาดการประสานงาน
  - (ข) ขาดประสิทธิภาพ

จ) บทลงโทษ

- (3) วิจัยสนามเพื่อสอบถามว่า ประชาชนได้รับความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงจาก

โรงงานจริงหรือไม่

วิธีการที่จะพิสูจน์สมมติฐาน ข้อ 2

- (1) ทำการสัมภาษณ์
  - ก) ผู้ปฏิบัติงานการควบคุมมลภาวะทางเสียง
  - ข) สอบถามเรื่องจำนวนของบุคคลากร
- (2) ทำการสำรวจวิธีการปฏิบัติที่แท้จริงของเจ้าหน้าที่
- (3) ศึกษาถึงกรณีการร้องทุกข์ในปัญหาดังกล่าว

วิธีการที่จะพิสูจน์สมมติฐาน ข้อ 3

- (1) ดันคว่ำกฎหมายไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับอารยะประเทศที่มีกฎหมาย

คุ้มครอง

- (2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมาย ตามประเด็นในสมมติฐาน

#### 1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ทำการศึกษาวិเคราะห์กฎหมายไทย ที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

1.4.2 ทำการศึกษาถึงองค์กรผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

ในประเทศไทย โดยประเมินในความรู้สึกตระหนักและความรับผิดชอบต่อคุณค่าของสังคมเป็นหลัก

1.4.3 ทำการศึกษาถึงเหตุเด็กรื้อนรื้อคาญ เรื่อง เสียงดังตามกฎหมายไทยว่า  
แต่ไหน เพียงใด จะถือว่าเป็นเหตุเด็กรื้อนรื้อคาญตามกฎหมาย

1.4.4 ทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ เน้นหนักไปในกฎหมายของประเทศที่มีการ  
พัฒนาใกล้เคียงกับประเทศไทยและประเทศที่พัฒนาแล้ว

## 1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1.5.1 วิจัยเอกสารด้วยการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลทางด้านเอกสารทั้งหมด ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกฎหมายต่าง ๆ วิธีการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลแบบเอกสาร (Documentary Research) โดยเน้นการศึกษาและวิเคราะห์ถึงกฎหมายในการป้องกันแก้ไขมลพิษทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับโรงงานนั้น ๆ ซึ่งจะได้ทำการค้นคว้าจากหนังสือบทความวารสารและจุลสาร รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ กฎหมายไทยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง คำพิพากษาศาลฎีการวมทั้งเอกสารเผยแพร่ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่รับผิดชอบงานในด้านนี้โดยตรง และหนังสือต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1.5.2 วิจัยสนาม (Field Research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงสนทนากับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เจ้าหน้าที่กองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เจ้าหน้าที่กองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ในส่วนของการสัมภาษณ์ประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้โรงงานนั้น มุ่งสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องเสียงดัง และเสียงรบกวนจากโรงงาน ทั้งนี้ ได้กำหนดโรงงานที่ประชาชนอยู่อาศัยใกล้เคียง จำนวน 19 โรงงาน และได้แยกประเภทของโรงงานไว้ 10 ประเภท<sup>4</sup>

ตัวอย่างประชากร

กำหนดให้ประชากรที่เป็นประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้บริเวณโรงงาน จำนวน 164 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ accidental sampling

<sup>4</sup>ดู ภาคผนวก ก.

## 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.6.1 จากการวิจัยในหัวข้อดังกล่าวซึ่งเป็นการรวบรวมกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้โรงงาน จะช่วยให้ทราบว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกี่ฉบับมากน้อยเพียงใดและสามารถนำมาบังคับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ สมควรมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหรือบัญญัติกฎหมายขึ้นบังคับใช้ใหม่หรือไม่

1.6.2 ทำให้ทราบถึงขอบเขตของเหตุเดือดร้อนรำคาญด้านเสียงดังตามหลักกฎหมายไทยในปัจจุบันว่า การกระทำเสียงดังแค่ไหน เพียงใด อันจะถือว่าเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน

1.6.3 ทำให้ทราบถึงองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน เพื่อศึกษาความรับผิดชอบขององค์กรเหล่านั้น ตลอดจนการดำเนินการต่อการแก้ไขปัญหาเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อชุมชนอันเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรมโดยเน้นถึงความตระหนักและคุณค่าที่มีต่อสังคม

1.6.4 ทำให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมและทันต่อปัญหามลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน ที่อาศัยอยู่ใกล้โรงงาน ที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้

1.6.5 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมเนื่องจากปัญหามลภาวะทางเสียงจากโรงงานที่มีผลกระทบต่อประชาชนนับวันก็จะกลายเป็นปัญหาสำคัญต่อสังคมและรัฐไม่ควรจะเพิกเฉยต่อปัญหานี้ ซึ่งรัฐควรจะให้ความคุ้มครองนอกเหนือจากตงงานในโรงงานแล้ว ยังมีประชาชนที่ต้องได้รับการคุ้มครองด้านกฎหมายให้ฟ้องร้องคดีได้ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจศึกษากฎหมายสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะเรื่องมลภาวะทางเสียง